

Song nočního nábřeží

Kamelot

Vycházím vždycky když slunce zapadá
město mi večer připadá
mrtvé a vulgární
sedávám naproti Kinským zahradám
vrchní se neptá co si dám
všechno je normální
Vzpomínám na léta láskou těhotná
myslívám na milování překotná
snívám rád o lidech které znával jsem
když teď už jenom za pasem
vzpomínky nosívám

Vycházím když vrchní dveře zavírá
je to možná jen manýra
když říká dobrou noc
Courávám po mrtvejch pražskejch nábřežích
jenom holubi na věžích
volají o pomoc
Vzpomínám na noci dávno ztracené
myslívám na myšlenky oplocené
V kapsách mám adresy lidí neznámých
kapesník třeba kdybych kých'
až budu vzpomínat